ЗАКОН за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112

Обн., ДВ, бр. 102 от 28.11.2008 г., изм., бр. 93 от 24.11.2009 г., в сила от 25.12.2009 г., изм. и доп., бр. 88 от 9.11.2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 51 от 5.07.2016 г., в сила от 5.07.2016 г., бр. 60 от 2.08.2016 г., бр. 97 от 5.12.2017 г., изм., бр. 58 от 23.07.2019 г.

Глава първа
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Този закон определя структурата и функциите на Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112, отговорностите за нейното изграждане, поддържане и развитие, както и правата и задълженията на гражданите при ползване на единния европейски номер за спешни повиквания 112.

Чл. 2. Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 осигурява на гражданите, намиращи се на територията на Република България, непрекъснат, бърз и безплатен достъп до службите за спешно реагиране за получаване на помощ при спешни случаи с цел защита на живота, здравето, сигурността и имуществото им.

Чл. 3. (1) Единният европейски номер 112 (ЕЕН 112) се използва при необходимост от спешна помощ при различни рискове за живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите.
(2) Отличителният знак на ЕЕН 112 за територията на Република България съдържа надписа "112" и знамето на Република България. Графичното и цветното изображение на знака е съгласно приложението.

Чл. 4. Националната система за спешни повиквания включва центровете за приемане на спешни повиквания към ЕЕН 112, националните служби за спешно реагиране и взаимодействието между тях.

Чл. 5. Дейността на Националната система за спешни повиквания се основава на следните принципи:
1. непрекъснатост на процеса на обслужване на спешните повиквания към ЕЕН 112;
2. бързина и ефективност при осигуряване на спешно реагиране за оказване на помощ;
3. професионализъм и квалификация на служителите, които позволяват бърза и точна обработка, анализ и класифициране на спешните повиквания.

Глава втора
ЦЕНТРОВЕ ЗА ПРИЕМАНЕ НА СПЕШНИ ПОВИКВАНИЯ С ЕЕН 112

Раздел I
Структура и функции на центровете за приемане на спешните повиквания с ЕЕН 112

Чл. 6. (Отм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.).

Чл. 7. (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Центровете за приемане на спешни повиквания към ЕЕН 112, наричани по-нататък "центрове 112", са териториални

звена на дирекция "Национална система 112" на Министерството на вътрешните работи (МВР).

Чл. 8. (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) (1) Центровете 112 изпълняват следните основни функции:
1. (доп. – ДВ, бр. 97 от 2017 г.) приемат, регистрират и обработват повикванията, включително "eCall", за спешна помощ към номер 112;
2. осигуряват непрекъснат достъп до линия за връзка;
3. приемат и изясняват получените повиквания освен на български език и най-малко на два официални езика на Европейския съюз;
4. анализират и предават обработената информация в контактните точки на съответната служба за спешно реагиране, както и на други компетентни органи;
5. получават обратно информация от съответните служби за спешно реагиране за приключване на работата им в мястото на инцидента;
6. регистрират, архивират и съхраняват информация за всички спешни повиквания.
(2) Министърът на вътрешните работи утвърждава класификатор на спешните повиквания след съгласуване със службите за спешно реагиране.

Раздел II
Организация на дейността и основни задължения на служителите в центровете 112

Чл. 9. Центровете 112 работят без прекъсване при гарантирано приемане на повикванията и осъществяване на връзките със службите за спешно реагиране.

Чл. 10. (Отм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.).

Чл. 11. (Отм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.).

Чл. 12. (1) Когато от получената информация се установи, че повикването не изисква намеса на службите за спешно реагиране, но е свързано с функциите на местната администрация или на териториалните звена на министерства или на други административни структури, информацията са предава на съответната структура за предприемане на необходимите действия.
(2) Организациите по ал. 1 са длъжни да предоставят на съответния център 112 информация за:
1. местоположението, териториалната си и функционална компетентност;
2. начина за получаване на информацията от център 112.
(3) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Въз основа на информацията по ал. 2 организациите по ал. 1 и министърът на вътрешните работи или оправомощено от него длъжностно лице подписват протоколи за сътрудничество.

Чл. 13. (Отм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.).

Чл. 14. (Отм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.).

Раздел III
Регистър на спешните повиквания

Чл. 15. (1) Входящите и изходящите повиквания в центровете 112 се записват автоматично в електронен регистър на спешните повиквания.
(2) В регистъра по ал. 1 се вписват и данните, които операторът събира и предава по повод повикването.

(3) (Нова – ДВ, бр. 51 от 2016 г., в сила от 5.07.2016 г.) Електронният регистър по ал. 1 е информационен фонд на МВР.

Чл. 16. (1) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2019 г.) Данните от регистъра по чл. 15 се съхраняват за срок пет години, считано от момента на постъпване на информацията.
(2) Директният достъп до данните от регистъра е наличен за срок 4 месеца от момента на постъпване на информацията. Директен достъп имат служителите от център 112 и служителите от службите за спешно реагиране, на които са предоставени съответните права на достъп чрез лично потребителско име и парола.
(3) Данните се архивират след изтичане на срока по ал. 2 и се съхраняват в специално помещение с ограничен достъп.
(4) В срока по ал. 1 службите за спешно реагиране, както и органите на съдебната власт могат при необходимост да изискват данни от регистъра във връзка с конкретен инцидент.
(5) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) След изтичането на срока по ал. 1 информацията се унищожава от комисия, назначена от министъра на вътрешните работи.
(6) Информация, за която в срока по ал. 1 е постъпило искане от орган на съдебната власт, не се унищожава до отпадане на необходимостта от нейното съхранение. Органът е длъжен да уведоми център 112 при отпадане на необходимостта от съхранение на поисканата информация.

Чл. 17. Данните от регистъра са веществени доказателствени средства.

Чл. 18. (Отм. – ДВ, бр. 51 от 2016 г., в сила от 5.07.2016 г.).

Глава трета
НАЦИОНАЛНИ СЛУЖБИ ЗА СПЕШНО РЕАГИРАНЕ

Чл. 19. (1) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Национални служби за спешно реагиране са Националният медицински координационен център, центровете за спешна медицинска помощ, главните и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи, Изпълнителна агенция "Морска администрация" и Планинската спасителна служба към Българския Червен кръст.
(2) Националните служби за спешно реагиране определят контактните точки за обмен на информация с центровете 112 и създават в тях работни места с обучени служители за осъществяване на директна, автоматична и непрекъсната връзка с информационната система на центровете 112.

Чл. 20. (1) Служителите по чл. 19, ал. 2 получават информация от центровете 112, незабавно мобилизират необходимите ресурси на съответната служба за спешно реагиране и управляват ресурсите в процеса по оказване на помощ.
(2) Служителите са длъжни да върнат незабавно информация в съответния център 112 при:
1. приемане на спешния случай;
2. мобилизиране на необходимите ресурси за оказване на помощ в мястото на инцидента;
3. започване на действия на мобилизираните ресурси в мястото на инцидента;
4. искане за допълнителна помощ в мястото на инцидента от други служби за спешно реагиране;
5. приключване работата на изпратения екип в мястото на инцидента.
(3) Обменът на информация между центровете 112 и службите за спешно реагиране се осъществява през информационно-комуникационната система на Националната система за спешни повиквания с ЕЕН 112.

Чл. 21. (1) Административни структури и други организации с ресурси за действия при спешни случаи могат да поискат включването им към Националната система за спешни повиквания.

(2) Условията и редът за включване на структурите и организациите по ал. 1 към Националната система за спешни повиквания се определят с наредба на Министерския съвет.

Глава четвърта
ИЗГРАЖДАНЕ, ПОДДЪРЖАНЕ И РАЗВИТИЕ НА НАЦИОНАЛНАТА СИСТЕМА ЗА СПЕШНИ ПОВИКВАНИЯ С ЕЕН 112

Чл. 22. Функционирането на Националната система за спешни повиквания с ЕЕН 112 се обезпечава чрез:
1. центровете 112;
2. комуникационната свързаност между центровете 112, както и между центровете 112 и контактните точки на националните служби за спешно реагиране;
3. комуникационната свързаност на националните служби за спешно реагиране от контактните точки до ресурсите на съответната служба за оказване на помощ.

Чл. 23. (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) (1) (Предишен текст на чл. 23 – ДВ, бр. 60 от 2016 г.) Министерството на вътрешните работи изгражда и поддържа центровете 112, организира тяхната дейност и популяризира съществуването и използването на ЕЕН 112.
(2) (Нова – ДВ, бр. 60 от 2016 г.) Условията и редът за достъп на хората със слухови или говорни увреждания до ЕЕН 112 се определят с наредба на министъра на вътрешните работи.

Чл. 24. (1) Министерският съвет възлага изграждането и поддръжката на комуникационната свързаност, при гарантиран пренос на информацията без прекъсване и при резервираност, между центровете 112, както и между центровете 112 и контактните точки на националните служби за спешно реагиране.
(2) При необходимост от резервиране на комуникационна свързаност по ал. 1 се ползват електронносъобщителните мрежи и/или услуги на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

Чл. 25. (1) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министерството на вътрешните работи и Министерството на здравеопазването изграждат и поддържат комуникационната свързаност по чл. 22, т. 3 съответно за своите главни и областни дирекции и за центровете за спешна медицинска помощ.
(2) Изпълнителна агенция "Морска администрация" и Планинската спасителна служба към Българския Червен кръст обезпечават необходимата им комуникационна свързаност в съответствие със спецификата на дейността им.
(3) Административните структури и организации по чл. 21, ал. 1 изграждат и поддържат необходимата им комуникационна свързаност с центровете 112.

Чл. 26. (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на вътрешните работи изготвя и внася ежегодно в Министерския съвет доклад за дейността на Националната система за спешни повиквания с ЕЕН 112.

Глава пета
ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ГРАЖДАНИТЕ

Чл. 27. Гражданите, намиращи се на територията на Република България, могат при необходимост от спешна помощ да ползват безплатно ЕЕН 112, който се избира от всеки телефонен апарат, включително от обществените телефони, без използване на монети, жетони, карти или други платежни средства.

Чл. 28. (1) (Доп. - ДВ, бр. 88 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 97 от 2017 г.) Забранява се ползването на ЕЕН 112 не по предназначение, автоматичното му избиране от електронни устройства, с изключение на "eCall" повикванията, и пускане на предварително записани съобщения, както и за предаване на неверни и заблуждаващи съобщения и сигнали за помощ.
(2) При нарушаване на забраната по ал. 1 гражданите носят административнонаказателна отговорност по вид и в размери, определени в закона.

Глава шеста
КОНТРОЛ

Чл. 29. (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Контролът по изпълнението на закона се осъществява от министъра на вътрешните работи.

Чл. 30. (1) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 88 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) За осъществяване на контрола по чл. 29 министърът на вътрешните работи определя със заповед служители на Министерството на вътрешните работи.
(2) В изпълнение на своите правомощия служителите по ал. 1 имат право да:
1. извършват проверки и при установени нарушения да съставят актове по реда на Закона за административните нарушения и наказания;
2. проверяват и изискват документи, свързани с установяването на административни нарушения по този закон, включително данни за идентифициране на гражданите, извършили нарушения по чл. 37, 38 и 39, валидни към момента на извършване на нарушението.

Чл. 31. При изпълнение на служебните си задължения определените по чл. 30, ал. 1 служители са длъжни да:
1. се легитимират със служебна карта и заповед за извършване на проверка;
2. не разгласяват и да не разпространяват информация, станала им известна при извършване на проверките.

Чл. 32. (1) Определените по чл. 30, ал. 1 служители при установяване на нарушение съставят акт за установяване на административно нарушение.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 88 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Наказателното постановление се издава от директора на дирекция "Национална система 112" или от директор на областна дирекция на Министерството на вътрешните работи или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Чл. 33. Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 34. (Отм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.).

Глава седма
АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 35. Който не изпълни задължение по този закон, се наказва с глоба от 200 до 1000 лв. или с имуществена санкция от 300 до 2000 лв.

Чл. 36. Длъжностно лице, което не изпълни задължение, възложено му с този закон, се наказва с глоба от 200 до 1000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 37. Който ползва не по предназначение ЕЕН 112, се наказва с глоба от 200 до 1000 лв.

Чл. 38. (1) Който предава чрез ЕЕН 112 неверни или заблуждаващи съобщения и сигнали за помощ, се наказва с глоба от 2000 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.
(2) Когато в случаите по ал. 1 са мобилизирани ресурси на службите за спешно реагиране, наказанието е глоба от 10 000 до 20 000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, както и обезщетение за причинените на службите вреди.
(3) (Нова - ДВ, бр. 88 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Който пуска предварително записано съобщение чрез електронно устройство, което автоматично избира телефонен номер 112, се наказва с глоба 1000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 39. При повторно нарушение по чл. 35, 36, 37 и 38 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:
1. "Единен европейски номер за спешни повиквания 112" (ЕЕН 112) е единен европейски телефонен номер, определен в Националния номерационен план, който се използва при необходимост от спешна помощ при различни рискове за живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите.
2. "Място на инцидента" е мястото, където са възникнали или могат да възникнат обстоятелствата по т. 1 и трябва да бъде оказана спешна помощ.
3. "Спешна помощ" е незабавното действие, предприето от службите за спешно реагиране в рамките на тяхната компетентност в отговор на получената информация от център 112.
4. (Изм. – ДВ, бр. 60 от 2016 г.) "Спешно повикване" е сигнал, подаден при необходимост от спешна помощ чрез гласово повикване към ЕЕН 112 или чрез друг способ за хората със слухови или говорни увреждания.
5. "Контактна точка" е мястото, в което се обменя информацията между центровете 112 и службите за спешно реагиране.
6. (Нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г.) "eCall" е спешно повикване от превозно средство към номер 112, направено автоматично чрез активиране на бордовите сензори на превозното средство или чрез ръчно набиране, което чрез мобилните мрежи пренася стандартизиран минимален набор от данни и осъществява звукова връзка между пътниците в превозното средство и най-подходящия обществен център за приемане на спешни повиквания.

§ 2. Със закона се въвеждат изискванията на чл. 26, параграфи 2 и 4 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. (1) Националните телефонни номера 150, 160 и 166 за приемане на спешни повиквания се използват паралелно с единния европейски номер за спешни повиквания 112.
(2) Министерският съвет в срок една година от влизането в сила на закона приема решение за пренасочване на повикванията към телефонните номера по ал. 1 към центровете 112.

§ 4. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г. и бр. 33, 43, 67, 69 и 89 от 2008 г.) в чл. 69,

ал. 5 думите "Министерството на държавната политика при бедствия и аварии" се заменят с "Министерството на извънредните ситуации".

§ 5. В Наказателния кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. - бр. 97 от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. - бр. 120 от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 98 от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г. и бр. 19 и 67 от 2008 г.) в чл. 195, ал. 3 думите "Министерството на държавната политика при бедствия и аварии" се заменят с "Министерството на извънредните ситуации".

§ 6. В Закона за автомобилните превози (обн., ДВ, бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 11 и 45 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 88, 92, 95, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 85, 92 и 102 от 2006 г. и бр. 42, 80 и 109 от 2007 г.) в чл. 89д, ал. 4, т. 3 думите "Министерството на държавната политика при бедствия и аварии" се заменят с "Министерството на извънредните ситуации".

§ 7. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69 и 88 от 2008 г.) навсякъде думите "Министерството на държавната политика при бедствия и аварии" се заменят с "Министерството на извънредните ситуации".

§ 8. В Закона за държавния бюджет на Република България за 2008 г. (ДВ, бр. 113 от 2007 г.) навсякъде думите "Министерството на държавната политика при бедствия и аварии", "Министерство на държавната политика при бедствия и аварии" и "министъра на държавната политика при бедствия и аварии" се заменят съответно с "Министерството на извънредните ситуации", "Министерство на извънредните ситуации" и "министъра на извънредните ситуации".

§ 9. В Закона за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти (обн., ДВ, бр. 9 от 2003 г.; изм., бр. 107 от 2003 г., бр. 95 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г. и бр. 69 от 2008 г.) навсякъде думите "министърът на държавната политика при бедствия и аварии" и "министъра на държавната политика при бедствия и аварии" се заменят съответно с "министърът на извънредните ситуации" и "министъра на извънредните ситуации".

§ 10. В Закона за защита при бедствия (обн., ДВ, бр. 102 от 2006 г.; изм., бр. 41 и 113 от 2007 г. и бр. 69 от 2008 г.) навсякъде думите "Министерството на държавната политика при бедствия и аварии", "Министерство на държавната политика при бедствия и аварии", "министърът на държавната политика при бедствия и аварии" и "министъра на държавната политика при бедствия и аварии" се заменят съответно с "Министерството на извънредните ситуации", "Министерство на извънредните ситуации", "министърът на извънредните ситуации" и "министъра на извънредните ситуации".

§ 11. В Закона за здравето (обн., ДВ, бр. 70 от 2004 г.; изм., бр. 46, 76, 85, 88, 94 и 103 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 59, 71, 75, 80, 81, 95 и 102 от 2006 г., бр. 31, 41, 46, 53, 59, 82 и 95 от 2007 г. и бр. 13 от 2008 г.) в чл. 114, ал. 2 думите "Министерството на държавната политика при бедствия и аварии" се заменят с "Министерството на извънредните ситуации".

§ 12. В Закона за здравословни и безопасни условия на труд (обн., ДВ, бр. 124 от 1997 г.; изм., бр. 86 от 1999 г., бр. 64 и 92 от 2000 г., бр. 25 и 111 от 2001 г., бр. 18 и 114 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 76 от 2005 г., бр. 33, 48, 102 и 105 от 2006 г. и бр. 40 от 2007 г.) навсякъде думите "Министерството на държавната политика при бедствия и аварии" и "министъра на държавната политика при бедствия и аварии" се заменят съответно с "Министерството на извънредните ситуации" и "министъра на извънредните ситуации".

§ 13. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г.; изм., бр. 67 от 1996 г., бр. 122 от 1997 г., бр. 70, 93, 152 и 153 от 1998 г., бр. 12, 67 и 69 от 1999 г., бр. 49 и 64 от 2000 г., бр. 25 и 34 от 2001 г., бр. 1, 40, 45 и 119 от 2002 г., бр. 50, 86, 95 и 112 от 2003 г., бр. 93 и 111 от 2004 г., бр. 27, 38, 76, 88, 102 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36, 56, 82, 91 и 102 от 2006 г., бр. 11, 41, 46 и 59 от 2007 г.; Решение № 9 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 68 от 2007 г.; изм., бр. 89 и 109 от 2007 г., бр. 13 от 2008 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2008 г. - бр. 28 от 2008 г.; изм., бр. 36 и 43 от 2008 г.) навсякъде думите "министърът на държавната политика при бедствия и аварии" и "министъра на държавната политика при бедствия и аварии" се заменят съответно с "министърът на извънредните ситуации" и "министъра на извънредните ситуации".

§ 14. В Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (обн., ДВ, бр. 18 от 2005 г.; изм., бр. 30, 65 и 102 от 2006 г.) в чл. 18, ал. 1, т. 3 думите "министъра на държавната политика при бедствия и аварии" се заменят с "министъра на извънредните ситуации".

§ 15. В Закона за управление при кризи (обн., ДВ, бр. 19 от 2005 г.; изм., бр. 17, 30 и 102 от 2006 г. и бр. 11, 41 и 78 от 2007 г.) в чл. 58, ал. 2, т. 4 думите "Министерството на държавната политика при бедствия и аварии" се заменят с "Министерството на извънредните ситуации".

§ 16. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 80, 82, 106 и 108 от 2006 г., бр. 41, 53 и 61 от 2007 г. и бр. 33, 43, 54, 69 и 98 от 2008 г.) в чл. 169, ал. 5 думите "министъра на държавната политика при бедствия и аварии" се заменят с "министъра на извънредните ситуации".

§ 17. Актовете по прилагането на закона, за които не е определен срок, се приемат в 6-месечен срок от влизането му в сила.

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 14 ноември 2008 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение на Закона
за Министерството на вътрешните работи
(ДВ, бр. 88 от 2010 г., в сила от 9.11.2010 г.)

.....

§ 112. В Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (обн., ДВ, бр. 102 от 2008 г.; изм., бр. 93 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

.....

§ 117. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 1 - 23, § 25, § 27 - 30, § 32 - 34, § 40, § 41, § 43 - 55, § 63 - 89 и § 91 - 114, които влизат в сила от 1 януари 2011 г.

.....

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА
към Закона за изменение и допълнение на Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112
(ДВ, бр. 60 от 2016 г., изм., бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.08.2017 г.)

§ 3. (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.08.2017 г.) В срок до две години от влизането в сила на този закон министърът на вътрешните работи осигурява достъп на хората със слухови или говорни увреждания до ЕЕН 112.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи
(ДВ, бр. 97 от 2017 г.)

.....

§ 45. В Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (обн., ДВ, бр. 102 от 2008 г.; изм., бр. 93 от 2009 г., бр. 88 от 2010 г. и бр. 51 и 60 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

.....

§ 56. (1) Параграфи 4, 6, 11, 12, 14, § 34, т. 1, буква "б" и т. 2, § 40, 41, § 51, т. 1, т. 2 относно изречение второ, т. 7, буква "б" и т. 12, буква "б" и § 52 влизат в сила от 1 януари 2018 г.
(2) Параграф 44, т. 11 влиза в сила от 1 януари 2017 г.
(3) Параграф 45, т. 4 влиза в сила от 1 август 2017 г.
(4) Параграф 47, т. 2 и т. 14, буква "г", § 51, т. 2 относно изречение първо, т. 3, буква "б" и т. 14, буква "а" относно т. 68 влизат в сила 6 месеца след обнародването на закона в "Държавен вестник".

Приложение

към чл. 3, ал. 2

